

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a mesloga sve pokvori“ Nar. Posl.

— Uredništvo i odpravnost na se CORSIA STADION N. 12. —

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju. Prijelazna se pisma tiskaju po 5 novčiću, svaki redak. Oglasi od 8 redaka stojat 60 novčića, za svaki redak više 5 novčića; ili u slučaju opstovanja uz pogodbu sa upravom. Novci se šljunči poštarskim (bezgornim postale) Ime, prezime i naslovu poštu valju točno označiti. Komu lijeđe ne dođe na vreme, neku to javi odpravnostnu u otvorenu pisanu, za koju će se plaćati poštarnice, ako se Izvana napisat: „Reklamacija“. Dopis se ne vrati, ako se i ne tiskaju. — „NAŠA SLOGA“ izlazi svakog četvrtka i 11 u cijelom arku. Novci i pisma šalju se na uredništvo ili odpravnost. Nebilježen listovi se ne primaju. — Prodajata se poštarskim stojili 5 novčića, za scijake 2 novčića, na godinu. Razmjerne fr. 250 na pol godine. Izvana carovine više poštarnice. Na mato 1 br. 5 novčića.

Rad istarskoga sabora.

VII.

U petoj saborskoj sjednici izvješćivao ju član školskoga odbora g. Dr. Costantini o stanju školih za god. 1882-3.

Od potlo se počela kod nas u Istri narodna svijest buditi od prvoga trenutka novijeg života, obradali su naši rodoljubi najveću pozornost našoj školi. Kroz desetko godina sjedili su naši privaci u školskih odborih zem. sabora, kamo jih je većina birala da jih posluša ali da jih ne usliši. U tih odborih kao i u saborskih sjednicah radili su i nastojali, da nam se bar iz daleka zadovolji da nam se dade bar pučka škola, da nezaostanemo i nadalje za ostalimi narodi u državi, kao što smo do sada zaostali. Koristni predlozi i lepi savjeti ostadoće samo na papiru ili se izgubili u zraku porečke sabornice.

Naroduim našim protivnikom noide u prilog, da se naš narod u Istri niti u najprimitivnijih navuci uvježba i poduči. Ovi idu za tim, da istarski Hrvat ostane i nadalje — kao što je bio kroz vječek — neuk i glup. Šakvomu moguće je zapovedati, s njim u svih važnijih pitanjih po miloj volji razpolagati; njoga za sve i svugda upotrobiti. Stare je to oruđje svih nasilnika, svih bozdušnjika. Hodeš li, da sa svojim susjedom zapovedaš a ti nastoj, da

ostane glup, da nebude izučen i presvjetljen kao što si ti. Tog sredstva držo se naši susjedi Talijani odakd imadu vlast nad nama. U prijašnja vremena, dok se nije izticala ideja narodnosti, držali nas u tmoci i neznanstvu, da njim služimo, da njim polja i vinograde obdelavamo u obec da njim budemo oruđjem, kojim su se bogatili. Nije njim bilo prije toliko stalo, da nas otuđe i raznarođe vođ jedino, da nas učimo poslušnim, da se proti njihovom gospodstvu nebunimo, da sve napravde mirno i strpljeno podnašamo. Kad se u novijev doba i u Istri pokrenulo pitanje o narodnosti, kad smo i mi doznali, da nismo roblje i robovi, da smo ravnopravni sa svim ostalim narodima u državi, da i mi pripadamo volikom slovenskom stablu, da smo potomci nječko slavnog i junačkog roda, da smo po jožiku, običajih i nošnji članovi naroda hrvatskoga, da smo i mi sami Hrvati, tad tekmar napregli naši susjedi svoje sile, da nam jožik iztisnu, staru slavu potamne, da nas se licem zemlji izbrišu. Ono što je hrvatskoga preostalo u Istri i na naših otocima inljetačkom laru i njegovomu činovništvu, to je imalo uništitu presvjetljeni tobož talijanstvo u najnovijev doba. U doba običeg neznanstva morili nas tjelosno da nas u vječu prosveto dušovno zakolju. Za tim teži sav rad naših susjedova odakd su zadobili u saboru, u občinskim zastup-

stvih, u školskili odborih itd. prevlast nad nama.

Pučko naše školstvo jest tekmar u povojih. Ono što se na tom polju do sada postiglo stalo nas nemože muke, silnog napora. Podpune pučke škole noime do jedne jedine u cijeloj pokrajini. Gradići i sola hrvatska imadu cisto talijansku pučku školu i u najboljem slučaju mješovitou. Čitavim skoro sudboni kotari, jer hrvatski ostali su do danas bez pučke učionice. Gdje so ipak i proti volji naših susjedova otvorila hrvatska škola, neinaju oni prečijog posla, nogo da ju opotim prije zatvora ili u talijansku protvora. U tom njim ido na ruku zem. odbor i občinsko uprave a gdje što i isto učiteljstvo. Nadjo li se gdjegod svjestno seosko pučanstvo, to zatraži u hrvatskom pučkom školom, stavljaju se istoj na put svakojako zapreke, izpituju se, propitaju i mudri jedan narod, dok mu sve nedozlegrdi, dok se ne određe svoje škole ili dok nepristane na talijansku školu.

Talijansko nasuprot pučanstvu Istra snabdiveno je pučkom školom u svakom seoci, u svakom mjestancu, da i negovimo o gradovima talijanskim, gdje imadu školu koliko si sami žele. Nu nije jim dosta, da uživaju svoje škole, nego naravljaju svoj jožik i svoju tobožiju prosvjetu i hrvatskoj našoj djeci. Neću nam se opetovati ono, o čemu bjuše sto i sto putan govor u ovom listu. Tko je imao ma-

samo jedan broj našeg lista u rukuh, odkad izlazi, zaista je našao na jednu ili drugu tužbu proti kvariteljem naše nekoj mladeži.

Uz takovo pučko školstvo u Istri nemože biti govora o pravom napredku. Talijansku školu nemarimo prosudjivati, nju je odsudio najveći valjda Talijan Istre, školski naime izvestitelj istarskog sabora. Hrvatska pučka škola nemože pak nikako napredovati jer je neima ili su joj podrezana krila ili jer je svedena s pravog puta. Pa tko bi vjoravao, da imade ljudi u Istri, u istarskom saboru, ljudi, kojo visoku cijene Talijani Istre, da imade muževah, koji se neustručavaju javno u saboru izpovediti, da jo hrvatska pučka škola u Istri načinjenicu talijanskoj, da se hrvatskom školom talijansko pučanstvo raznoredi, da se njom Istra hrvatizira! Težko je tomu povjerovao niti sam g. dr. Costantini, nu nešta je valjalo kazati, da mu nebude rečeno, držeći se one: »reci mu, da ti nereče«. Oj jedna tko i hrv. škola Istre, koliku li ti zadaču prisaži izvestitelj škol odbora. Ti jedva i znadeš, da obstojiš, da životariš, a ono ti je namjenjeno, da poluvratiš rodome svoj Talijani Istre. Da nam nije do plača, da neuvrijedimo za ovom obtužbom dobru dozu lisčavosti i himbenosti, mi bi se od sreća nasmijali.

G. izvestitelj oborio se pomoću zom. odbora i na c. kr. viče, koje

PODLISTA K.

Šijor Nane.

(Konač vid. br. 39.)

U to vreme dodje u selo za župnika mladi svećenik, vatrene rođoljub, pravi sin svoga rođa. Ovaj, kuo dobrim poznavašem ljudi, brzo je vidiš, kako stvari stope. On odluči poboljšati žalostno stanje svojih župljana. Franjo Pravdica bjuše ved u to doba na visokim školama, a tad desio se upravo kod kuće na praznici. Župnik, upoznavaš u njem mladiću odusjevljenju za svog narod, s prijatelji se s njim i otemenim i sva trojica počeli snovati i dogovarati se, kako li seljake na pravi put do veli. Mlunje bjujnu istoga, da je naime Šijor Nane poguban po sebi. Župnik počeo upravljati svoje predlike proti polazjenju kričem, a osim toga u družtvu sa Franjom i njegovim otcem odgovarao je i izvan crkve lude od toga. Šijor Nane samo se smijuckao.

„Govorite vi koliko vam dragi meni je nehnaditec, mislio je u sebi.

Nekoje zbijli uvidili, da će posve propasti, ljudi li se i nadalje s Nanim počali, te počeli bogme krmu izbjegavati, mu sastavljam bila ih je još većina, koji su se i nadalje Nanom vinom krijepli.

Pošto onog dana, što je Nane Maricu bolje pogledao i odlučio oženiti ju, video ju je još nekoliko kralj i ona ga posve očarala. Sad nebjala druga. On odluči izprositi ju. Odlje je k nejzinu otcu, ali nevalo se začudi, kad mu ovaj odkreše, da njegove kćer nisu za tudišu gospodu.

Takva šta nije očekivalo, on na daleko poznavala Šijor Nane.

Tko bi pomislio, da će se i ta se ljučka divljač još smanjiti sprdati, al po kazati da je njim. Marica mora biti moja, pa makar se tomu čitavo selo protivljivo utvrdilo sum slobom Šijor Nane, stlačuju pri temi pesti.

Kad je posla Pravdica razgovor sa Nanom župniku priopćenje refe ovaj:

— Tko bi rekao, da će taj doteput već pod starost pamet izgubiti. Nu, nu, još bi mu se htjelo i žene.

— Stara buna, misli, da ako je bogat,

da mu je sva dozvoljen; al ne prodavaju se ljudi naše kćeri, reče Ante.

— Vidiš li njega, neponu mi svaka (!) nadoveza Franjo.

Nane je i nadalje oko Marice obetavao. Kad bi došla u dučan, a to se redko dogodjalo, znao bi joj koju prilizavu reći, dapačja je zabjedno, da si noće za kupljenu robi pridržati, nu ona bi mu je uvek na klupi ostavila.

Jednom doču Nane, da Marica sama u polju radi. Pod izlicom, da ide u lov, pogradi pušku i eto da goskora na pušku. Kad ga je Marica opazila, uva se prestrasi, jer ga je nerado u svojoj blizini gledala. Čim se Nane približi počeo ujutru iskrati govorē:

— Vidis Marice tvoj otac je lud, kada te neda zame. Ti blis sramnom sratnu hiljanu.

— Pustite me na miru, ja nisam za vas, tražite si vi koju drugu.

— Al ja najvoleš tebe. Ja sam bogat, kako i sama znaš, kod mene ti neće treba raditi, biti ćeš gospođa . . .

— Bog mi je duo ruke za radnju, a vi me nenačastujte, ja već imam svoga ljubovnika. Ostatite me. Aje svojim putem,

— Što će ti taj, s njim ćeš uvek knurbiti, a ti toga neznašućeš ti tako lepa, i bitjade ju za lice ušljupnuti.

— Pustite me na miru, zavljava ona i odbacuje mu ruku, a kako mu ju odbacila, pljesnu ga i nehotice po lice.

Nane se nego promjeni, oči izbuljui, misliš da će te s njim prožarieti, a ona nevideš da to dobra, poblegne brzo kući.

Nane osta sam, zasramljen. Na prvi mah nije znao što bi ušlo. Zatim sve nješto marmitajuće otiđe on kući.

Kad je Marica kod kuće priprejala što joj se dogodilo, odluci nježno brat Franjo k napastniku, da ga pozove na račun. Ljubovnik joj Matje boravio je kod vojnike, inače bilo bi svega i svašta.

Isto večer posjeti Franjo Šijor Nane.

— Što vi mislite, da ako ste se sa žuljevi ovog aromatičnog soljaka obogato, da vam je za to dopušteno i naše djevojke napaduti i zlostavljati?

— Vidis, kako je nos digo, odgovori Nane još bi mi htio i zapovedati.

— I hoće, pustite me na miru moju sestruru.

— Tvoja je sestra bluna kašto si i ti. Taj seljački deran još bi mi bio pametni učiti.

— I naučit će vas je. Okanite se moje sestre, inače jno vam!

— Tvoje me ja može plasti, a sad da mi se nosi.

Franjo kako mu bjuje krv uzikilla, bio bi sekoro zaboravio, nu srećom uvid, da bi hodo ludo gubitib zadrži lopova, umiri se te izdaje mirno van.

Ljudi malo po malo sve više ostavljali kružem. Nane je dobro znao čije je to mošlo, nu još se uvek grozio potuzat ēu ju tomu ščavunskomu smetju, tko je Šijor Nane.

Še su izticeale tri godine njegova načelnikovanja, te su doskora morali biti novi izbori. Pravdica sa još nekojim radio je, da već nebude Šijor Nane izabran. Osim toga čuo je od svog sina i od g. župnika, kako treba svoj materinski jezik i ubiti i kako bi dobro bilo u običnu ga uvesti, tako neće nikad dobra biti, dok nam nude tužiti zapovjedao, da se valja kojekakvih potupu i pljavica rješiti, inače će sva propasti itd. S toga tvrdio odluči Nana svakako od načelničtvu odstraniti.

Nane je pakto bio skoro staljan za potblied, jer akto su se mnogi njegove krema okupili, to ih je još držao u svojih šakama kada dužnike. Nu i ovi su drugdje mislili: **Ako smo ti i dužni, to ćemo morati jednom platiti, a provaditi se nedamo.**

Tako mislili naučio ih je g. župnik i oba Pravdice.

Sve više bliznje se dan izbori. Nane letio po bližnjih sejli nagovarajući za se i za svoju stranku. Za Šijor Nane radili je Šarenatča svojta. Kao što svuda u Istri išlo mu sve na ruku što nije hrvatskoga roda, ili što se je istomu otučilo. Isto ga oblasti podupirala svim mogućim sredstvima da „ščav“ nedotuje do svojeg prava.

U tom izbornom metežu, zaboravi Nane neko vrijeme i na istu Maricu.

Kod njega pilo se sve po šestnajst. Njegovi prijatelji uverjavali su da neboj, da je njegova pobjeda osigurana.

— Dā, dā, samo piće, pokazat će im ja tko sam, reko bi smjuće se.

— Vi ste naš dobar Šijor Nane. Takva načelnika nobi naši u cijeloj Istri, i još vas zaintenit? Nikadul!

(Nastaviti će se).

valjda po njegovu sudu Istru hrvatiti pomaže. Njemu su lobidile pred očima osobito tri pučke škole, lovranške, naime, nerezinska i dragučka. Sva ta tri mjesto su skoro posve čisto hrvatska. Skoro sav narod ili oni koji imadu za školu sposoban djece, molili su ili mole hrvatsku školu, nito su se protivi zem. odbor ostavljuju se na kriva, nejasna ili nepotpuna izvješća, na kojekakve molbenice dvojice ili trojice Šarenjakih ili na želju dvojice, trajice Talijanah, koji zahtjevaju da se 100 do 200 djece podučaju talijanski, jer su u mjestu dve ili tri obitelji talijanske.

G. izvestitelj nije mogao izravno predlagati, da so u tih i njim slični školah uveden talijanski načkovni jezik, nu doskočio je svojim Šarenjakom tim u pomoć što je predlagao imen Školskoga odbora, da se u svakom mjestu hrvatsku školu otvor i talijanski odjel, t. j. da se u svih pučkih školah za Hrvate otvore posebni talijanski odjel. On je dodušno rekao, da bi se tim zadovoljilo i talijanskim manjinam, nu mi ga pitamo, zašto nije istodobno prečišćio, da se i u talijanskih pučkih školah otvore posebni odjeli za Hrvate t. j. da se u talijanskih gradovih zadovolji hrvatskim manjinam. Ne tajmo, da imado na mnogih hrvatskih mjestih u Istri po koja talijanska obitelj, koja bi želila, da se ovozina djece talijanski podučavaju, nu gdje su pak to talijanska mesta u Istri gdje nobi uz Talijane i bat nekoliko Hrvata bilo?

Zašto se nije pobrinuo g. izvestitelj i za točno manjino. Zar da se samo Hrvati talijanski uče, a ne i obratno. Je li vam toliko do toga stalo da mi uz hrvatski i talijanski naučimo ili želite možda da nonaučimo i nijednom jeziku ništa, nego da nas pomoći talijanskih odjela raznarođite. Izvešće Škol. odbora pobijao je Školski nadzornik i narodni zastupnik g. Spinčić, podstapo saboru predloge po kojih bi se imalo u pučkih školah postupati, nu sve bijašo kano i uvjek dosad uzaludno i bezuspješno.

DOPISI.

Iz doline Istre. Vesela Vam deljam što javili su ovih stranah a jerem i budu imate i onako dosti sa svih krajevih Istre. Nu, di nu se ne reče, da minike trpmo i snušamo sve nepravde, koje nam so čine i sve nevolje, koje nas biju, evo me, da Vam se malko potuzim.

Napose imadeemo se tužiti mi u labljiskom sudbenom kotaru na neštašeu Školah, a lone koja obstaje, jesu jedino na odnaredjivanje hrvatske djece. Kao i Škole, loši su i naši občinski putevi i ceste, a gdje neima tih občina, zuludni su užlisi su za upravnikom i blagostanjem.

Naši narodni protivnici strahuju i progone sirotu kmeta na sve moguće načine. Oni ga ne smatruju nego kao prosti oruđje za postignuće njihovih, većinom nečistih svrhah. Ako pronadu koga našeg, da znade čitati, naravuju mu talijanske listove, osobito porečku »dabu«, a nepristane li tko na njihove zahtjeve, juo si ga njemu! Hrvatske časopise navlažnu dičnu »Slogu« nevide rado u rubuk našeg kmeta. Oni mu ju mraze, grde i obruguju doju tu kuže sirote kmeta neizlisen. Gdje njim neide sa rukom, tuj su dogadja, da jedan ili drugi na poštici napiše na zamot »Sloga« »risutator« (neprije se). Tužilo nam se predplatnik, da njim list ne dolazi, a mi doznamo, da ga gospodu na poštici svojevoljno natrag šalju.

* Iz Labljština stignu nam često pojedini broje »Sloga« sa označkom: »erudit«, a posle toga »predplatnik«, da ne dohvata redovito »Slogu«. Ovih danas dogodilo se tako dvojicu iz istog kraja: Tužbe nisu na poštici neponuđene, molimo doklo naša vredno svetionice i učitelje i u obče našu intelligeniju, da so zauzmu, da se natmo za njega na naš list predplate i da mu ga oni diele. Ured.

Dodje li naš čovjek u grad na poštici, da digne »Slogu« tu ga čekač četa kejkavkih bezposlici i klateži, te ga izmehjuju i ruže, da je Bogu plakati, a gdje tim neuspiju, stanu bogme i groziti se. Je li dakle čudo, da prestrašen i neukmet takovim propulsem podlegne? Eto tako smo mi u Istri daleko dospjeli, da niti za svoj novac ne smijemo kupiti ono što želimo! A gdje je zakon, gdje pravica? Zar je ona samo za Latine? Počeli nam ovud straši i sa novim biskupom, koji imao doš, naime sa g. Flappom. Pogovaraju se i groze, da će sim liskup dodje, ovoga popa premestiti tam, onoga baotil onamo, trećega suspendirati itd. Itd.

Vidite dakle, da smo u vrlo lošem stanju. Straši nam se i grozi odasvud u od nukdu oslona ni izgleda, da bi moglo biti. Pa neka jošte tko reče, da ne vidi u Istrom terorizmom, strahovanjem noši Talijanši i njihova, njih dostojna svjeta Šarenjaci!

Dok ne budemo svi jednaki pred zakonom i pravicom neima nam spasa. Dobru se ne smamo nadati, na ne smijemo klonuti dubom, nego tim čvršće upregnuti avsile, da nam narod ne zdrovi, da ga očuvanje za bolja vremena. Svaki u svojem djelokrugu, svaki kod svojeg zvanja uči podučava i hodri narod, neka se ne preda, neka užraste u borbi za obstanak jer bez borbe nema spasa. Radimo svaki po svojih najboljih silah, pak mora biti bolje.

Iz Kanfanar Školne polovicom septembra, Zadnjem dan mjesecu oktobra prošloga leta obiljavilo je občinsko zastupstvo kanfarsko svoju redovitu sjednicu. Među ostalim bježiša rešena onom prigodom molbenica popu Bevilaqua-e, talijanskog poučnika koji je molio, da se ga imenuje Kanfanarskim gradjanom, jer želi biti austrijski poučnik. Sabrani otel kanfanarsko običajno proglašio talijanskog popa Bevilaqua jednoglasno svojim sugradjanom slaven pred hramom g. grofa Goesa, blvškega c. k. kotoraskoga glavara, vrline i castige (ili) redenog svetionika.

Mi nećemo spominjati kakovo se jestelo bio, da pop Bevilaqua vjernom pulku, već kužemo samo, da je porečko-puljski bliskupski ordinarijat mu priužio, išliči toga popa svake duhovne službe u svojoj bliskupiji za učink. Ova odluka više orkvene bliskupije nije bila nepoznata občinskom zastupstvu. Pop Bevilaqua boravio je duže vremena u Kanfanaru bez svake službe i bez svake platje. Smilovno mu se bliskupski ordinarijat u Trstu, to mu nito isto, dade mjesto duhovnoga pomocnika u Brezovici. Ali za tri, četiri mjeseca podišće mu visoka o. kr. vlasta u Trstu puti list u »blazenu zemlju«, a to valjaju za njegove pozne vrtine i stečene si zastupe u Istri?

Cestitamo občinskom zastupstvu i novomu Kanfanaru na častnom priznanju ova strane c. k. vlasti.

Drogom sgođom sabrani občinski zastupstvo odlučili su opet jednoglasno, da se imu kanfanarskom kapelanu ukratiti godišnjim 40 fori, koje je primno li občinsko blagajno uime stanarine. Da pravedan taj zaključak opravduju i svoju savjest, mudišvju sabrani otel občinsko zastupstvo: mu Kanfanaru moralno bitno imati tri kapelana, a linamo samo jednoga; ovaj sedan vuče veću platju, nego li ju dobiti, da je popunjen broj trulih kapelana. Uzkratimo mu duktus stanarinu: »Sjor Ži ukratitimo kapelana stanarinu, ne imajući više 40 forintih« glasao se u občinskoj vježnici. Bili mogao kralj Solomon bolje mudrovi i pravednije suditi? Ako mora da dobro občine mjesto triku jedan kapelan, svoja duševna i tjelesne sile trošiti, te ako je za svoj veći trud malo bolje nagrađivati, zato mu se po sudu občinskog zastupstva toliko puta izmuceno tjele i imoreno duša ne smje na občinskom tlu bezplatno odmoti!

Do crne se zemlje klanjamo mudrosti i pravednosti občinskih zastupnika kanfanarskih!

Saga protesta hodočestio je občinski slugu sa arkom papira u ruci do uglednih kanfanarskih gospodara, pozivajući ih, da podpišu svoja imena. Ništa tako sirota znao nikomu razumeti zašto inu počinjanih avsila podpisati? Pozvani su samo bili, da se podpišu, što su nekoj vikli redi svoj »for ſi« na sve, što od načelnika dođe, učinili, neznajući niti o čem se tu radi, niti zašto se njihov podpis zahtjeva. Postali su članovi pažljivoga pol. društva t. i. onoga zmuja na koži, imajuću 300 glavata, komu je po-glavitva zaduža: se istarske Hrvate počlapati i premještiti ih u svojim žlendave u srdce i dione nespašne talijanac! Sadu se toga svoga čina srame, pak bi htjeli, da ne bi mlađi ljudi toga doznali. Drugi, razboritiji od ovih, nisu htjeli sljepo podpisati, ako prema je već stalo na papiru imo načelnikovo, kao i imena prvih njegovih savjetnika:

Tankovlje, Baroaldo-i drugih, već su svojim odlučnim »for nos« gladu otrešli občinskoj slugi otpromili od kad je došao. - *Kvala njim*

Uvjed 5. 12. zemaljskoga zakona za Istru dan 27. jula 1875. dužan je predsjednik mjestnoga školskoga vjeća, barem kmet takovim propulsem podlegne? Eto tako smo mi u Istri daleko dospjeli, da niti za svoj novac ne smijemo kupiti ono što želimo! A gdje je zakon, gdje pravica? Zar je ona samo za Latine? Počeli nam ovud straši i sa novim biskupom, koji imao doš, naime sa g. Flappom. Pogovaraju se i groze, da će sim liskup dodje, ovoga popa premestiti tam, onoga baotil onamo, trećega suspendirati itd. Itd.

Dne 29. prošloga mjeseca otvoren je na svečani način ugarski sabor. U prestolnom gradu napominje se, da su prijateljske sveze sa svimi europskim državama povoljne te da se je nadati, da se mir neće tako brzo narušiti. Kao prve zadaće sabora imalo bi polag prestolnoga govora biti; Uredjene magnatsko kuće, produljene saborskog mandata na pet godina i razni drugi zakoni tičući se nutrijnugarskih poslova. Ovaj sada sabrani sabor imao bi opet nagoditi se s ovom polovicom carstva gledajući na zajedničkih odnosašaj, jer koncem 1877. iztiče na deset godina sklopjena nagodba.

Na 30. pakog minuloga mjeseca otvorio se je kraljevskim odipisom hrvatski sabor u Zagrebu. Od prošloga tjedna sve je mirno u Hrvatskoj, sve oči obraćene su na sakupljeni sabor. Poslednji put spomenuli smo, da 69 kotača nippada narodnoj stranci, 24 stranki prava, 13 neodvisnoj, a zastupci trijuh kotarata da doprijedaju nijednoj stranci. Danas imamo javiti, da se jo modjutim obavio u Samoboru uži izbor da je zastupnik jednoglasno izabrao kandidat stranke prava g. dr. Hinko Hinković.

Naš carević i carevina odputovali su ovih danah na pohode rumunjskom kralju u ljjetnik Sinaj.

U Italiji miruju politika, jer im kolera zadje odvike posla. Ovaj crni gost razgranio se je širom ciele Italije, nu nigdje nekara onako žestoko kao u Napulu. Rimski papa odredio je, da se iz njegovih sredstava ima potrošiti milijun talijanskih lire za uređenje bolničko blizu Vatikana. Ova bolnica imala bi služiti za nevoljnike, koje bi spopala kolera. Nu do sada nije čuti, da je u Rimu preotele mah. Francezka stoji ujek na ratnih noguh s Kinom. Pisalo se, da će Kina popustiti to da će se nagoditi, nn dosada se samo pripravljaju na odpor.

U Englezkoj uglednije novine tuže se, da englezko ratno brodovlje prem dosta jačo, da neodgovara višo ugledu i moći Velike Britanije te ga valja u svakom smjeru povećati.

U Belgiji tako zvani liberalci nemogu pregotreti, da je kralj potvrdio Školski zakon, gdje se crki daje nekoliko upliva kod odgoja djece. Misili su, da će pojedini skandal i nemiri prestrašiti kralja i ministarstvo. Spremali su deputacije na kralja, nu ostali su s dugim nosom, kad jum je ovaj izjavio, da kao konstitucionalni vladar nije mogao drugčije raditi. Za liberalce dobra je konstitucija samo onda, kad ju za sebe imaju upotrebiti.

U Egipatu nikad pravoga mira. Englezka, koja je okupirala Egipat, htjela je na londonskoj konferenciji uređiti finansijalno stanje te zemlje. Odaslonici europskih velevlastih nisu bili sporazumi sa promjenami, koje su se imale preduzeti, jer da bi tim štovali posjednici egipatskih zadužnica. Kad se neda dobrim a to se mora zlim. Na ponuku sa strane Englezke egipatski podkralj ili kdevine naložio je, da guverneri pojedinih njegovih pokrajina odasliju poreze i ostale dohodke direktno na egipatsko finansijalno ministarstvo, a ne kao dosada na posebni od Europejacah stavljeni odbor, koji je inuu paziti, da budu plaćani egipatski vječrovinci. Proti tomu koraku protestirale su sve europeiske vlasti izuzam Englezke,

nu težko, da će tim što polučiti, jer najprije se ima ona bogata ali nesrećna zemlja urediti pak onda se imaju platiti vjerovnici.

Frana i Jurina.

Jur. Češ Jure čut jednu Kraljevsku? **Jur.** Aha! aho! Boga znaš, zaš nisam već dugo niš kraljevskoga duš! **Jur.** Tu do. Ni viliš duhov prodal san va Puli črešnje; šal san va butigu neće pribjegnuti kujti, a onda po malo po pluće, kuda se Janoš prodavaju. Stanan poslušan kako jedan kmet zu nekum žanum kriči: "Ej ženo, to je moje janjo!"

Jur. Stanju biće Boga i ljudi...

Jur. Muči no, ne zabadaš se kako i huda stomačija... Žen pokuša soljaku zabi, da one je lipo janja kupila i da ga neda uzad. Kmetu pita da li kako, a ova mu pokuša s prstom na jednogu mužu u Šarju kraljevskoj robe kli da njij je janjo protal.

Jur. Vidi, vidi sotomu, kli bi rekao!

Jur. A da, Kraljev ima duge prate, a kada mu nobiti narastu, nimaš konca ni kraju.

Jur. A da je Kraljev muča, kad su ga obetali?

Jur. Muči je kako i zid; priznat je, da jo ukrije janje i da ga je žao protal.

Jur. Huncet malo vrldni kraljevski!

Jur. Ma je tepuo, zač da mu je za potribu krušt nebi čoviku muka, al nije, već kada vajude od užanola.

Jur. Tuko nekrodo iz mizerije no?

Jur. Da u tuko puli nisu bilo mizerija koliko j. lma on. Kraljev smrad preprodava lujuje, imao jih je priko 80 a sročni kmet samo dva i te mu je bish odnlat huncet.

Jur. A... tu je bili nego Turčin, Bog mi grine prosli. Od kuda je Frano tu grinob?

Jur. Brate Jure, on će doznať za naš razgovor, pa ako ti se sum no oglasi pokazat' ti li ga s prstom.

Različite viesti.

Dr. Dinko Vitezović. Da zavodljivo upitujem, koji nam doluze sa više stranom, ugođio nam je javlji, da je naš zastupnik polovčenom prošloga mjeseca položio kod ovdančnosti ces. kr. prizivnoga suda propisanu ovijatničku prigescu te da se je onda natrag povratio u Žadar. Početkom novembra t. g. otvoriti će odjednuku kancelariju u gradu Krku (Vrgini).

G. Andrija Mikić. Pisam iz vojskoga kotara, a miši s radošću bilježimo, da je doznađan upravitelj župe u Bercevi, p. d. g. Mikić potvrđen za župnika u Lanišću. Sve protivničke spiskane politike da e. kr. namještjivo zahvatiti njegov izbor. Čestitamo njemu i vrlim Lanišćanom.

Izidor Pagliaruzzi. Danom 25. septembra oglašao se smrt svoga očca odnosno lastu gospoda Matilda supruga pl. Klaudijs Sablinskoga, gospod inžeđe Marija i Adria, gg. Josip Pagliaruzzi i Anton vitez Klaudijs-Sablinski. Ta osmrtica žalobno je dirljala mnogočinu prijateljih i značajnu obitelji po cijeloj Goričkoj, a stalno sve slavonische trga Kobardu. Gorički Slovenci upoznali su u pojedinom Izidoru Pagliaruzzi i mnogogodišnjega pokrajinskoga zastupnika, koji je znao odlično zastupati njihove probitke. Već dalog svoga življenja pružao je u Kobardu kao pogješnik i kuo poistar, a narod ga je izabran svojim zastupnikom za pokrajinski sabor i svojim občinskim načelnikom ili županom. Kao župan briquo se je on za dobrobit pučanstva i njegovu duševnu uobrazbu. Za njegova županovanja uređilo se u Kobardu tok potoku uređile se ulice, saznačilo se kućah, u obče pojavio se kobardski trg. Kao župan i predsjednik mjestognog školskoga vjeća briquo se je velo za školu, posjećivalo ju je češće i povlaživalo u njoj povlaživo i koko ukora vredne Goričku nejma trga, u kojem bi se prizpravilo za dalnje nauke toliko mladih ljudi koliko u Kobardu, a oni su načast i Kobardu i Slovenstvu. Kobard je ujedno dobroj utjecaji trg u Goričkoj. Uz slavog pjesnika Simona Gregorića; uz blježnjika Gruntara, uz mnogogodišnjeg

župnika i dekana tamošnjega i drugih, usluga je to i obilježenoga pokojnika Izidora. Sto njega osobito riesi jest to, da je pričuo uz onaj narod, madžu kojim je živio, i što je svoju dječju prema tomu uzgojio. Dva sina izgubio je u mladeničkoj dobi. Ostao je samo jedan, Josip, koji je nastojao da milionu očeu nadomjesti izgubu dvoješ sinova, i koji nastoji i nastojat će da slovenskemu narodu nadomejst dvoješ radniku na narodnom polju. Poznat je već kao pjesnik, i bit će stalno svaki dan ave to veće kao branići... naroda. Njemu, za svu rodbinu, dale duboko sažljene nad gubitkom prelubljenoga očea!

Sprevdio bio je sjajan, Triple pokojnika blagoslovio se je u crkvi sv. Ignaciju u Gorici, gdje teh koju godinu objektoj Pagliaruzzi stanuje. Izvan grada, na početku ceste vodeće u Soltan i dalje zbijevali su pjevači pod vodstvom gosp. Hrvatice nadgrobnu pjesmu: "Jazinca ubuna. Za mrtvačkim ilesom vozio se jedino pokojnik Josip zajedno sa župnikom i dekanom kobaridskim Kobardu, da polože trijup Izidora. Pagliaruzzi u obiteljsku grobnicu. Laha mu zemlja!

Porečki listić donosi u svojem

posljednjem broju pismo g. Carlo Cleve iz Barbana, kojim bi bilo dokazati, da je "Naša Sloga" gleda njega kapitulirala! Uzajam je govorili onim, koji nede da čuju. Jeli je g. Carlo Cleve istinito ili nije, da ju vaš nejau kod rovinjskoga suda primio više plade nego li ga je Islo? To je glavna stvar, drugo sve su trice. Mi smo so za stalno naduši, da nećeš imati srčanosti svjajim sugradjanom objaviti da ste si dao platiti 50 for., za vaše putove u Rovinj. Dakle velikodusja i petideset forinti! U ostakom ostajemo kod svoga, što smo napisali o tom predmetu pod naslovom: "Na svoju obranu."

Mjesto občinskoga tejnika. Čitamo u tečaškom službenom listu razpis natječaja za mjesto tejnaka u Baški na otoku Krku. Od moliteljih se natječujući avjedoste o dovršenih nascib (valjda pravnički?), a napore o sposobnosti rješavati službene predmete i svjedočba o neporočnom moralno-političkom (i) ponuštanju, a za sve to uživati da tajnik svetu od 360 for., koju će na obroke na koncu svakog mjeseca džizati. Jedno do imati ipak polukštu budući bašćanski tejnnik, a ta je, da ne mora poznavati nijednog jezika, jer o tom natječaju posve štuti.

Banka Slavija sa sjecem u Pragu posudila je ovih dana novoistrojeni još posuđilici i stacionici u Kopru 10,000 for. uz povoljne interese. Ovaj novac djetliće koparsku posuđilicu svojim članovom u koparskom licetoru uz malo veće interese, nego li ga je sama dobila. Članom koparske posuđilice postune onaj, koji uzme bar dionicu u vrednosti od for. 5. Da se ovaj tol potrebit novčani podhvat čim bolje u našoj siromašnoj pokrajini udomi i učvrsti, donesi čemo, čim nam prostorista dozvoli, pravila koparske posuđilnice i stacionice uz potrebita razjašnjenja.

Za danas izričeno toplu hrvatu upravu banke Slavije, koju blagohotno pratiće u pomoć našoj posuđilici, a tim pokazuje, da njoj na srcu leži napredak slavenstva u Istri.

Morem odnešena drva. U noći od 16. na 17. septembra g. 1880. bacilo je more na obalu kod sv. Martina i Ustrinjih na otoku Cresu drva, koja bijaju juvnom dražjom razprodana i od kojih je preostalo, dokom naimjerenih troškovnih, svoti od 147 for. 20 nrč. C. kr. likički ured u Lošinju traži vlastniku spomenutog drva, koji mora tekom jedno godine goraju svotu dignuti.

Neku nauku.

Novi način zamjesiti tisto izmlislio je neki francuzi Inžimir. Prigotovio je nalmje željeznu ruku, koja se sama milje te tisto mnoga bolje i kofistnje zamjesi (omlad), nego li najuvježbaniji pekar sa svojom često zamazanom rukom. Isti Inžimir izumio je također novu peć u veličini od 60 centimetra do 2 četvrtina metra. Ta peć dade se ugrijati u 20—25 minutah, kojim mu drago palivom, drvom, ugljovjem, koksom, plinom itd., a kruh i lina preciva može u toj peći izpeći i dijeti. Peć ovakva dade se upotrijebiti također u svakom mjestu obilje grljave peći jer neproizvaja dima ni smrada.

Prikid od tabaka. U prvom četvrtu t. g. prodalo se doznađeg i tudi jednog tabaka i smotak (čigara) za 16 milijunah, 157 tisuć i 691 for.; odabranog tabaka i smotak za 620,917 forintu, ukupno dakle 16,778,548 for., a 1,006,789 for. više nego u prvom četvrtletu prošle godine. Prodalo se pak u Českoj više za 819,201 fr.,

u dolnjoj Austriji za 228,735 for., u Galiciji za 165,421 for., u Štajerskoj za 406,948 for., u Moravskoj za 97,455 for., u Primorju za 86,866 for., u Šlezkoj za 84,573 for., u Koruškoj za 27,286 for., u gornjoj Austriji za 12,484 for., u Kranjskoj za 12,041 for., u Solonogradskoj za 11,028 for., u Bukovini za 8,725 forintu, u Tirolu za 6,831 for., i napokom u Dalmaciji za 686 for.

Smotak razprodalo se: domaćih 282,6 milijunah komada (za 205 milijunah više), cigareta 58,7 milijunah (za 19 milijunih komada više). Poraba tabaka za nos narasa za 5,841 kilogramah više. Tabaka za lulu prodalo se u svemu za 421,317 kilogramah više. Odabranoga tabaka za 1458 kilogramah manje nego li u prvom četvrtletu prošle godine.

Kućna muha. Dosta se duže prigovora na dobadnost kućne muhe, koja da je sigurno stvorena bez svake koristi; nu enige komičnu ludumu (komiku) Emersonu podje za rukom dokazati, da i ona eneznatno živinice dosti važno mjesto u narodnoj ekonomiji (gospodarstvu) zauzima. Tko je pazio muhu, mogao je opaziti, da kad se nekoje vreme po sohi plehn, sjedne na koje mjesto, i čisti se tko mačka. — Najprije poriblje si zadnje nožice jedinu o drugu, a onda prvo; pa tko ju dalje motri, viditi će, da svom rlicem predaje preko oslog svog tjelesa, dokle može dosegati. A zašto ovo čini ta mala živinica?

Ovo pitanje rieč je Emerson, po kojemu se izkušuje muha kao osobili prijatelj dovjedanstvu. Jakim sitnozorom (povećalom) pronikao je ređeni komik, da kad muha po sobi obletava svojim letom puni se parasti (nametnici) ili s infuzorijama (nevidi), koji se u sobnom zraku nalaze, a štase se svojim rlicem jib poždere. Zato si rlibije nožice, da sve one nameinete na skup snibere, kako de ih lakše pogutati. I dočim u zimi rečenih nevidih toliko nema, nestaje i muha apavajući zimi sam; nu ljeti pui je zrak tuča posve sitnih životinjaka, zata i toliko muhe, da nas od njih hrane i zrak, glavno životno počelo, čiste. Gde se razvijaju kukežnici mirisajući ili udarajući vonj, i gje se kuhu i jede, tu je onih nameinika silno množto; al zato ima na takovim mjestima i više muha, dočim u čistih i tumanjih mjestu je nameinika, pa i manje muha. Zato se prigovaraš čovječe, nikada nekoristnosti na kojeg bilo još neznanje, stvora, jer dragi Bog nije ljo usta bez izroka ili koristi stvoro, samo treba svaki stvor dobro pojmiti, i tim stvorčevu ruču više dostojno zahvaljivati znati.

Jednostavno sredstvo proti hrdji. Željeno i očalno posudu i oru je posve lukko pobrđu, ako je izloženo djelovanju vlaže. N. pr. noževi, cieveći od pčela slijevati pohrđaju vrlo lako. Praktični Englezi rabe vapno. Oni ili posuđu dotično posuđuje živim vapnom ili ga izpljava u vapnenom mliku. — Dokazano je, da posuđe izpravno u vapnenom mliku ne-hrdja, dapače i posuđje od hlebog luma užduva se puno bolje, ako je proprano u vapnenom mliku.

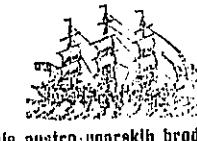
Čorš mar ili Hepak. Tollko put dogodi se, da se svjetliku od petroleuma razsudi od statika. Ili se nož razsadi ili šta slično. Posve jednostavnim sredstvom dadu se te stvari popraviti. — Uzme se komad kečiga (alumina) metne se na prostu žlicu, ugrijte se na vatru ili na svieći, pa se još vrueće ulje u držak, i odmah sastavi ili zasudi drugi držak. Tako složeni komadi ostanu čvrsti jedan uz drugoga.

Trgovina preko Rieke. Glavni predmet izvoza iz Hrvatske i Ugarske jest drvo, koje sada ide preko Rieke na more. Prošle godine Izvežlo se je preko Rieke hrastovih dužlečah za bašće, dasakah i gradah itd. u iznosu od 15,939,790 for. dočim je godine 1879 preko Rieke oprimjeno samo za 2,716,148 for. Najveću svotu iznajduju dužleči, od kojih je lani otišlo 43,419,700 komada. Ovi podaci dokazuju, da je snižena vazona, rina preotele Trstu, gdje je godine 1880 izvoz bio preko 44 miljuna a lani do 17 miljuna. Kao što drvo, tako ide sada i sve

brašno iz Ugarske i Hrvatske za Englezku i Francezu kroz Rieku. U posljednje pet godina izvežlo se je preko Rieke brašna u vrijednosti od 63,907,120 for. Što Dalmacija kvarnerski otoci i Istra troše, to obiskuju je još Trst.

Čuvajmo se prašine. Prašina je jedan od najštitnijih, ali najpogibeljnijih neprijatelja našemu zdravlju, koji ulazi na razne načine u naša pluća, gde može ostati kroz svu život, pa nas draži i zauzimlje dragocjen prostor, koji bi imali zauzimati zrak i krv. Moći radnici živi kratak i kukav život s jednostvena razloga što gutaju otrovnu prashinu; nu i mi drugi, koji nismo u takvu poslu, progutamo u gradovlju i kuću dostra prashine. Čiste prašinu su pokučiva, tij je naš neprijatelj mjenja samo avje mjesto, dokli bi ga morali posve uništiti. Sobe valja mesti sa vlažnom, pilotinom od drva a na sagove pobacati ovlaženo llišće. Lanđanski zrak, a osobito morski zrak ne samo da je prijatelj plućam radi svoje čistote, već i radi toga, što ne ima skoro ništa prashine.

Pomorske viesti.

Kreštanje austro-ugarskih brodova u turu i inozemstvu.

Dobjedili:

Trst 24. rujna. Prima Donna. Valjalo iz Batuma, Vladična, Zučević iz Kavala. 26. Barun Komir, Štrk iz Glasgowa. — Rieku 24. rujna. Capricorno, Pozoj iz New Yorka. Botti, Ještelj iz Burletto — Sarl 29. rujna. Mate P. Puršl iz Bloka. — Reggio 12. rujna. Gomo P. Stanović iz Trsta. — Novo-gostilo 6. rujna. Libertus, Jurjević iz Marsala. — Camaloto 12. rujna. Sloga, Lujat iz Trsta. — Carlgrad 18. rujna. Taganrog, Radimlje iz Batuma. — Cetije 21. rujna. Crstoforo Romano, Tieci iz Rieke. — Montevideo 23. kolovoza. Promula iz Letbica. — Marsilia 22. rujna. Tigril, Zotti iz Bergama. — Rover 19. rujna. Stichini, Randić iz Rieka. — Savona 23. rujna. Dorina, Mohović iz Kutje. — Havre 21. rujna. Robecca, Jakuljčić iz Papeževke. — Postilao 24. rujna. Olga K. Mikulčić iz Rieke. Doveti dubrovački, Mikulčić je u Pensjkole. — Kardif 24. rujna. Nilo, Marinović iz Plymoutha. — Svansen 22. Caro. Linda G. Balinj iz Bordeauxa. — Plymouth 23. rujna. Slavia, Kamehenerović iz B. Ayres.

Odjedrili:

Trst 23. rujna. Josipa M. Stangher za Piran. Giovannino R. Jovanović za Putras. 24. Caroline, Štegljic za Cete. 25. Robert, M. Karićić za Marsalu. Cavalheri Kropf, Luković za Cete. 26. Neptun, Visini za Livorno. 23. Br. Kemeny, Štrk za Sv. Juraj. — Rieku 20. rujna. Tonina II. Soppa za Marsalu. 23. Poljutko, Kulić za Brazil. — Carigrada 23. Taganrog, Rudimlje za Salonič. — Rouen 20. rujna. Argo M. Mandžia za Kardif. — Gibraltar 24. rujna. Szunyay, Isolati za Mletku. — Ocean 22. rujna. Alessandro T. Moreović za Rotterdam. — Lisbona 22. rujna. Emilio, Thun za N. Jork. — Table-Bay 23. rujna. Amor, Skopinić za Delaware. Jaset II. Klobnica za Dolavare.

Lutrijski brojevi

dne 27. septembra:

Trst	90 89 4 5
Linc	25 35 34 37
Buda	10 84 56 57

od 1. oktobra:

Prag	5 77 1 987 68
Lavov	48 23 9 5 69
Hermanstadt	12 23 49 85 61
Instruk	71 26 48 87 51

TRGOVAČKE VIESTI.

Kava Rio	for. 48. — do for. 64.—
• Santos	52. —
• Ceylon	89. —
• Portorico	—
• Moka	—
Cukar tulan	19,25
Ulio je jelo	41. —
• dalmatinško	44. —
• talijansko fino	70. —
Riža talijanska	18. —
Papar	86. —
Bakalar	29. —
Potrolj u barilah	9,50
• u sanducih	12,50
Mašt svinjska	51. —
• engleska	65. —
Stanina	66. —
Maslo	80. —
Loj	44,50
Naranča puljizika	3,25
Limuni puljiziki	4. —

